

Λόγος περίεργος πολλῶν Σμετέλου τοῦ μουστακαλῆ.

Ἦ φοιτῆται τῆς Νομικῆς καὶ νέοι τῶν Ἑλλήνων, πρὸς τι βαρεῖα φέρετε τὴν γλῶσσαν τῶν Λατίνων; πρὸς τι δὲ ταῦτην, ἄφρονες, ἀφρόνας καταράσθε καὶ νόστραμ πατρίεντοιαμ ποσοῦτον καταχρόσθε;

Τοιαυτὰ τοῖνον πρὸς ὑμᾶς προσέλω, φοιτῆται, οὐδ' ἂν σοφὴ ἐπακρίδιος γενώσθε ποτέ, οὐδὲ βλαστῆτε μίᾳ θρῖξ ἐπὶ στανθρας μοῦρης ἀν μὴ σποιδάσθ' ἐμυθιδὸς τὸ μ π ο ὕ ρ ι ς καὶ τὸ μ ο ὕ ρ ι ς.

Ἦν δὲ καὶ τὸ Γερουδιὸν ἄφτε τῶν Λατίνων εὐρῶν ὑμᾶς γερούδια τὸ σφῆτος τῶν ἐρώτων, ἦν δὲ ποιητῆ' ἐκποδῶν καὶ τὸ σοφὸν Σουπίνων καὶ δοῦπαν οὐκ ἂν φάγοιτε μετ' ἐμυθῶν καρῶτων.

Ταῦτα κἀγὼ μεμῆθηκα ἐξ ἀπαλῶν οὐνῶν καὶ τῆ συνάρεσις ἀελίδς καὶ γλώσσης πανοῦλουπὸν ἐπὶ χρωτὸς πᾶσῶνκοντος καὶ παρεῖδον ἀτρίχων ἐξυ κινῶρα θαψιλῆς καθὼς ἡ τοῦ Μενίππου.

Εἰ δέ τις ἐμὰν κίπιατος κόντρα τα βούλαμ ἔχει κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον κακὴ δουλιὰ τοῦ τρέχει, μαβέτω δὲ Λατινιστὴν ἐν ἀπογνώσει νοῦ τὰς Νεωρὰς τοῦ Καίσαρος Ἰουστινιανοῦ.

Λόγος τοῦ κοντοκίθιου κ' Ἐβραίου τῆς Πανθιῆς, σοῦ τοῦ καμῆμένου φοιτῆτῆς τοῦ ἤχη ριμειδῆ.

Ναὶ νὸν οἷς ἐδαράναμεν μετ' ἡν Λατινικῆν, ἀλλ' ὅμως σκέτις γίνεται σοφῆ ὅττην Πρωτανεῖαν ἀμῶως νὰ προσδῶμεν καὶ τὴν Ἑβραϊκῆν τῶν νόμων τῶν Μωσαϊκῶν νὰ κάμετ' ἐρμηνεῖαν.

Διὰ νὰ γίνης τέλειος καθ' ὅλα Νομικός εἰς τοῦτο σφόδρα συντελεῖ κ' ἡ τὸν Ἑβραίων γλῶσσα, ἐν τούτοις εἰς τὸ σπῆτι μου πηγαῖω βασιτικός γχατὶ σωστὰ κλωσοπούλα δὲν μουβγαλε μὴ κλωσσο. Κανεῖς δὲν πρέπει φοιτῆται ἐν οὐ πακτοῖς νὰ παίξῃ... ἐγὼ τῆς ἐβλα ἐπτά κ' ἐκένιν μουβγάμ' ἐξην.

Ἄ ὅστὸ διαβόλο γιὰ κλωσσο...
ἤετος θὰ σὲ κἀνω γροσά.

Λόγος τοῦ Καλλιπέρου, σοῦ τῆ ἀμλιχῆς κερῆ.

Μὴ τὸν καιρὸν σὰς χάνετε μετὰ τὰς διαδιδάσεις, ὅστους φοιτῆται τῆς Νομικῆς τοιοῦτον εἰ δὲν πρέπει, καὶ ὅττην ἐκράθισιν μίᾳ περισπουδᾶστου γλώσσης κ' ὁ τῆς Παιδείας Ἰγούργος ἐμγλωττῶσας προτρίπει.

Ἄν δὲ σπανίως ὀμιλᾷ ὡς εὐρῶ εὐκαίριαν κ' αὐτὴν ἀκόμη, φοιτῆται, τὴν γλῶσσαν τὴν πατρίαν, ἂν ὅστὸ λαλεῖν λακωνικῶς δὲν ἔχω κ' ἄλλον ταφί, ἀλλ' ὅμως ὅστὰ Λατινικὰ θὴ μ' εὐρετε ξεφῆτε, καὶ μάβετ' τὰ γράγορα ὅσῃ τὸ παρακαλῶ Λατινιστὴ τοῦλάχιστον μαζὶ σὺς νὰ μιλᾷ.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτου, ὁ καθέναν νέτος σκέτος.

Φ. — Ἦλθὲ λοιπὸν ὁ Βασιλεὺς ὅστὸ κράτος, μαχλιβάνη, κ' ἀπὸ τοῦ Ἀστυφίλακος μὴ τὰ καινούρια κρᾶνη καὶ μάγα εἰ, Πρωτοπυργί, ἀνίκαρξαι μετ' ἰτρίων καὶ θαυμαστὰ τὰ κρᾶνη του γιὰ τοῦ φρουροῦ τῶν νόμων, καὶ τόσον τοῦτος ὁ σμυρὸς ἱρᾶνη πῶς; τ' ἄρσις ποῦ λένε πῶς Κῆτης κ' ἰκίνοις νὰ φορίσῃ, κ' ἀφοῦ τὴν μεταρρῶμισιν αὐτὴν ἱχίροκρότησε ὠμίλησε καὶ ὅττη, Ἀρχαί, ποῦ τῆς κντῆς καὶ φρίττις, ἔπειτὰ δὲ τὸν Ἀθημαρχὸν τοῦ Πειραιῶς ἐρώτησε ἂν ὄκτος εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπάρχη διερετίτις, κ' ἰκίνοις τοῖσι, Περικλῆ, πὸς εἶναι πρὸ κειροῦ κ' ἔπειτὰ πὸν ἐρώτησε γιὰ τὸν ὄρρον τοῦ Ροῦ, κ' ἡ γλῶσσο του ἠμπερῶτησε μ' αὐτὰ τὰ τρία ρὸ κ' ἔπειτὰ κ' ἄλλας ἔκαμε τοιαύτας ἐρωτήσεις, ὁ δὲ Περικλέτου ἔπειτὰ μὴ μούτρο σοδρὸ τοῦ Πρωτοπυργί τῶν Γερμανῶν ἰγούρι' ἱκηγητίς πὸς ἡ γνωστὴ παραιτίσις συνίθε τοῦ Καπρίθου κ' ἂν εἰς τὰς τύχας ἰπὸσφ' τῆς Γερμανίας μόνης, κ' ὁ Γερμανὸς ὁ Προβιουτῆ' εἰς τὸν Σωτήρα σκέυει καὶ τ' ἄκουμ, τοῦσι πικανᾶ, γχατὶ δὲν μὰς πληροῖσι; κ' ἰκίνοις ὅττη ἐρώτησιν ἰκίνοις τὴν γλοῖαν ἔκαμε πῶς; δὲν ἄκουσι κ' ἄλλάζει ὀμιλίαν.

Π. — Κ' ἔπειτὰ...
Φ. — Κάποιος ἀγνωστος πουργί ἀγνωστο κλέβει, κ' ἔπειτὰ ἔκρωλόγηκα κ' ἔσυναχῶν ἡ μῆτις μου, κ' ἔπειτὰ ἔττην κάρῶτα του ὁ Βασιλεὺς ἀνίθε κ' ἔπηγε ὅστὸ Παλάτι του κ' ἐγὼ ἔπηγα σπῆτι μου.
Π. — Κ' ἔπειτὰ...
Φ. — Βουλοφόρησι τὴν ράχην μου δεινάς.
Π. — Κ' ἔπειτὰ...
Φ. — Μένω τῆς Ἀλλῆς θεράπων ταπεινός.

Μία θεοστυφῆς σοῦ εἰς κἀνεὶ ν' ἀμαρῆς.

Αὐτὸ τοῦ Σίδνευ Νολλ τοῦ θαυμαστοῦ Καπιστήμα, ποῦ τόσον ἐμυθῆ, ἰσάχτις συνελπίσιμος δεκαετίς δέκατιμα ἄρ' ἔβου συνισέθη, καὶ πλοῦτες τὸ περικομῆται ποικίλις κ' ἀπαρμῆλις κ' εἰς εὐκαλοῦτερον καλὸ τῆ διηλιθ κῆμης, τρυφαλίαν βελόνης, παρ' ἀπὸ τὸ Καπίστωμα ἔκινε νὰ κερῆσῃ καὶ νὰ μὴ ληθῇ τὸ πουργί καὶ κῆν ν' ἀπὸρῶν κ' ὁ Ἐπιταβελίνος.
Διὰ συγχάρων κ' ὁ Ρωμῶν τὸ ἔβου τὸ χῆμα ἔβει ἔσῆν ρίχτιν του Δειουστίν, εἰς τὸν Κωσταντινῆ.

Κῆτις ποῦ ἰουδιεφῆρις σοῦ Ρωμῶν μὰς τὸ κερῆ.

Ἐτῆς Ρωμῆσις τοῦι πολλοῖσι ἱμπερῆσι σπακίμεν πὸς τοῦς κῆσις ἰδίγια τῆ πῆτα δὲ γνωσόμεν ὡς μόνος ἀνεπισκοπῆς ἔττην Ρωμανίαν ἔβου, ὅστὸ Βουκουρῆσις θελαδῆ κ' εἰς πῆσαν ἑλλῆν κῆσι, ἐπορε δὲ θέλει τοῦ Ρωμῶν συνήρητις νὰ γίναται πρὸς τοῦ κῆσις ἰδίγια τῆ τοῦ ν' ἀνευθῆνται.